

Středa
31.07.

- 02 Stane se
- 03 Miroslav Ondříček
- 04 Milan Lasica vypráví
- 05 Filmosféra
- 06 Glosy

Bílý autobus
(režie: Lindsay Anderson, 1967)

Stane se

FILM VE SKATEPARKU

Jak jinak si užívat opojnost a svobodu skejťáctví než přímo ve skateparku? Další site specific projekce tak logicky proběhne přímo mezi handraily. Dokument *King Skate* (2018) o skejťáctví v komunistickém Československu, který letos vyhrál Českého lva, na Filmovku přiveze režisér Šimon Šafránek. A kdoví, možná dorazí i skejťácká delegace. Ve 21.30 u Sportovní haly!

ONDŘÍČEK S PŘEKVAPENÍM

Pokud jste dosud váhali, jestli dnes vyrazit na film *Povolání: kamera-man* (1996), máme pro vás překvapení, které přesvědčí i ty poslední nerozhodnuté. Portrét kameramana Miroslava Ondříčka totiž doprovodí čtrnáctiminutový předfilm *Vidím svět jako bílý autobus* (1995). Ten sleduje výpravu Ondříčka a režiséra Lindsay Andersona k nám na Filmovku. To prostě musíte vidět.

ODPOLEDNE O PŮLNOČNÍCH FILMECH

Rozšířte si své znalosti o giallo filmech, kterým je věnována letošní půlnoční sekce. Šanci budete mít od 15:00 v Klubu kultury 2. Dramaturg sekce Půlnoční delikatesy Aleš Říman přiblíží tento italský fenomén a pohovoří i o dalších slavných dílech, která se do výběru LFŠ nedostala.

HOST NĚMEC

Se spisovatelem, novinářem a scenáristou Janem Němcem i jeho tvorbou se můžete seznámit dnes v 17:30 v Divadelním/literárním stanu. Představí mimo jiné svou novou knihu *Možnosti milostného románu* a kromě toho bude mluvit i o své současné práci redaktora v literárním měsíčníku Host.

JAK SE DÍVAT NA SAMETOVOU REVOLUCI

Letos slavíme třicáté výročí od demonstrací roku 1989 a Česká tisková kancelář (ČTK) k němu připravila výstavu *Okamžiky sametové revoluce*. K vidění budou i vzácné, poprvé publikované fotografie ze soukromých sbírek. Na zahájení dorazte na Palackého náměstí v 18:00, výstava potrvá až do 20. 9.

JAN SVĚRÁK, PŘEKLADATEL

Jan Svěrák letos nepřijíždí na LFŠ jako režisér, ale jako autor překladu knihy Jona Boorstina *Tajemství filmové řeči*, který pokřtí v 19:15 v Divadelním/literárním stanu. Následovat bude diskuze s publikem. Knihu si můžete ve Festivalovém obchodě pořídit za speciální festivalovou cenu 250 Kč.

A NA CIMBÁL!

Chcete poznat místní domorodce? Odložte chvíli stranou intošské filmy i cool hipsterskou muziku a vydejte se na cimbálůvku. Soubor Oskoruša, který s určitými obměnami funguje již čtyři roky, si máte šanci poslechnout ve Slovákce bůdě od 21:00. Ej!

Srdcovka Ondřeje Moravce

Samozřejmě bych vás mohl zvát do světů virtuální reality na fake-ová čínská města, posmrtné tripy na tripu do vědomí mrtvolky nebo na letošní *Nabarvené ptáče* (dobře, to v programu ještě nemáme, ale máme animovaného nabarveného havrana, to se taky počítá). Jenže i virtuální dramaturgové mají 2D duši, takže vám předhoduji bodavě mrazící a nabroušený biják *Ostrým nožem* (2019), který reflektuje, jak na Slovensku bojují s neonacisty a jak spravedlnost funguje asi tak na úrovni Západozemí. Jen místo sexy Daenerys

se tady za pomstu a spravedlnost pere obyčejný zoufalý prošeďivělý otec, který je proti místní mafii a soudům totálně bezbranný. Film plný nakažlivé zoufalosti se do vás zabodne a úzkost z vás bude ještě několik dnů odkapávat. No nic pěkného, ale o tom prostě filmy taky jsou, že jo.

Ondřej Moravec je dramaturg LFŠ a programový ředitel festivalu Jeden svět.

Ostrým nožem můžete vidět v 15:00 v Klubu kultury 1.

Mix

V téhle části jste zvyklí číst všelijaké legrace, které se týkají našich filmkových sekcí. Interně si ji ale označujeme jako „blázní do filmu“, což zrovna v případě našeho dnešního tématu platí dvojnásob. Obětavost Miroslava Ondříčka pro filmové dílo byla totiž příkladná a odrazila se také na množství zranění, jež slavný kameraman během let nasbíral. Jen posuďte sami:

- V polovině 70. let utrpěl první mrtvici a částečně ohluchl, když se prý rozčílil nad ohýbáním pravdy při přípravě Vávrovovy tendenční agitky *Sokolovo* (1974). Nakonec film snímat nemusel.
- Během natáčení filmu *Vlasy* (1979) Ondříčkovi praskl obratel a on musel pracovat tři měsíce ve speciálním kovovém krunýři. Ale vydržel.
- Při další spolupráci s Otakarem Vávrou na filmu *Temné slunce* (1980) zase během špatně provedeného výbuchu utrpěl popáleniny, kvůli kterým nemohl natáčení dokončit.
- Natáčení oscarového *Amadea* (1984) bylo náročné i kvůli neustálému přeposílání materiálů mezi Prahou, kde se film natáčel, a laboratořemi ve Spojených státech. Ondříčka právě v tomto období potkala mozková příhoda, po níž nějakou dobu skoro nemohl mluvit. Část filmu natáčel pod injekcemi a v bolestech.
- V dětství navíc prodělal obrnu, kvůli které měl jednu nohu kratší než druhou.
- Krátce po narození syna Davida (dnes známého filmáře) narazil autem do zdi a zlomený krček, jež si z této nehody odnesl, mu už v mladém věku vechal do ruky hůlku. Nemluvě o jizvě ve tváři, která pak byla do konce života patrná. Ve svých pamětech však Ondříček vzpomínal, jak ho veškeré nehody na rozličných dopravních prostředcích zocelily. To je přístup!

02

Soutěž

Jedna z hvězd letošního festivalu, Milan Lasica, je velmi plodný herec. Za svou dlouhou kariéru se objevil v desítkách celovečerních filmů, seriálů nebo televizních pořadů. Napište nám, kolikrát jsme Milana Lasicu mohli vidět na plátně či obrazovce a krásný balíček od Filmovky a kniha *Všichni mají pravdu* od Paola Sorrentina mohou být vaše.

Své odpovědi posílejte na filmoveлисты@lfs.cz.

Stahujte oficiální
mobilní aplikaci
Letní filmová
škola 2019

→ ANDROID

oficiální hashtag: #lfs2019

letnifilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

→ iOS

Na LFŠ mobilně

[Ne]naplněné možnosti Miroslava Ondříčka

Pravidelní čtenáři mých fejetonů vědí, že se tady na Filmovce rád věnuji fotbalu. Když mám tak příležitost něco napsat o postavě Miroslava Ondříčka, zapáleného Slávisty, nevyhnu se fotbalové analogii ani letos.

Ondříček byl vedle své umělecké kariéry významným fanouškem pražského klubu, jeden čas dokonce působil i jako předseda jeho představenstva. Pojďme si proto zafandit u několika důležitých zápasů, které nejslavnější československý kameraman během svého života vybojoval.

DERBY S KOMUNISMEM – 1. POLOČAS

Ondříček se narodil v roce 1934 a jeho dospívání tedy poznamenala děsivá 40. léta. Na rozdíl od jeho budoucího spolupracovníka Miloše Formana, jemuž nacistická mašinérie vzala oba rodiče, ale doplatil Ondříček na svůj původ až v následující diktatuře – té komunistické. Jako syn živnostníka totiž nesměl studovat, a tak musel jít do učení jako filmový laborant. Postupně se dostal do barrandovských ateliérů jako asistent kamery a odtud byl už jen krůček k jeho profesi kameramana. Kvůli kádrovému profilu však dlouho musel dělat asistenta méně zkušeným (a talentovaným) kolegům, pořádnou příležitost dostal až v 60. letech u filmů Formana a Ivana Passera.

ZLATÁ LÉTA – POLOČASOVÁ PŘESTÁVKA

Od těžších momentů si Ondříček odpočinul paradoxně u práce. Kromě *Černého Petra* (1963) se podílel na všech domácích Formanových projektech a udělal si jméno na opojných *Láskách jedné plavovlásky* (1965) či nekompromisním *Hoří, má panenko* (1967). Pracoval i na Němcových *Démantech noci* (1964) a Passerově *Intimním osvětlení* (1965) a výrazně tak spoluvytvářel vizuální styl celé naší nové vlny. Koncem 60. let zahájil spolupráci s britským guru hnutí free cinema Lindsay Andersonem, nejvýrazněji ve filmu *Kdyby...* (1968). Dveře do světa byly otevřené, ale...

DERBY S KOMUNISMEM – 2. POLOČAS

Komunistický režim Ondříčkovu kariéru poznamenával i v době, kdy už se jednalo o etablovaného kameramana. Komplikace spojené s cestováním mezi Československem a Spojenými státy – čili že mu socialistická byrokracie nedovolila vycestovat – vedly k nemožnosti natáčení řady filmů, na nichž by si Ondříček mohl svou pozici ještě upevnit. A nejednalo se o žádné béčkové produkce, nýbrž třeba sedmi Oscary ověřený *Podraz* (1973) George Roye Hilla či samozřejmě Formanův *Přelet nad kukaččím hnízdem* (1975). Místo nich v domovském Československu natáčel třeba komedii *Drahé tety a já* (1974), a poté měl nějakou dobu dokonce úplný zákaz. Takzvaná akce „Filmař“, jak Státní bezpečnost pojmenovala

Ondříčkovu složku, poznamenala umělcovu kariéru až do pádu totalitního režimu.

Přesto se mu podařilo udržet si status hlavního Formanova kameramana – oscarového režiséra totiž ani uzavřený komunistický režim neodmítá lehce. Navíc i několik spoluprací s Hillem a dalšími americkými režiséry se přece jen podařilo; zmiňme třeba *Svět podle Garpy* (1982) či čerstvě porevoluční *Čas probuzení* (1990). Poslední zmíněný film také definuje závěrečné období Ondříčkovy tvůrčí kariéry, po revoluci totiž spolupracoval hlavně už jen s americkou rutinérkou Penny Marshallovou.

PRODLOUŽENÍ

O Ondříčkovi by se dalo psát ještě dlouho. To ukázala i publikace Tudy jenom procházíme, kterou napsal společně s režisérem Miloslavem Šmídmajerem. Dlouholetý pedagog na pražské FAMU se stal před patnácti lety i patronem nově vzniklé FAMO, nyní druhé nejprestižnější tuzemské školy o filmu v jihočeském Písku. Za celoživotní výkon obdržel Českého lva a Křišťálový glóbus na festivalu v Karlových Varech, vysloužil si i dvě nominace na Oscara – včetně té nepochopitelně neproměněné za fantasticky nasnímaného *Amadea* (1984). Zemřel v roce 2015 po delší nemoci a to, že ho následně zmínili i na oscarové ceremonii, ukázalo, že odešla osobnost světového významu.

Povolání: kameraman [režie: Miloslav Šmídmajer, 1996]

Přístup do Infobanky ČTK pro účastníky Letní filmové školy

Jméno: LFS

Heslo: 45.filmovka

Platnost přístupu: 26. 7. – 3. 8. 2019

Maximální počet přístupů najednou: 50

Styl a preciznost

Ondříček svým stylem dal i filmovým laikům jasně na srozuměnou, že kameraman se musí starat o mnohem víc než pouze o to, aby postavil kameru do rohu místnosti. Důraz na sladěnou barevnost je patrný snad ve všech jeho snímcích. Typickým příkladem je Ondříčkův zákaz modré barvy u kostýmů v *Hoří, má panenko*; nechtěl totiž, aby atmosféru hasičského bálu kazily chladné barvy. Snad ještě větší důraz kladl na svícení. Podařilo se mu vlastně vyvézt evropský styl svícení s důrazem na měkké světlo do zámorí, kde na podobné vrtochy nebyli vůbec zvyklí. „Největším uměním ve filmu je vyvolat emoce. To je kumšt a jako kameraman k ní mohu pomoci světlem, barevností, kompozicí – co preferovat, to musí prozradit samotná ta látka, příběh, který vyprávíte. Z hlediska kameramanské profese je nejdůležitější udržet světlo, aby bylo blízké době, v níž se film odehrává, aby si všichni diváci mohli myslet, že se v té době skutečně nacházejí.“ (z knihy Tudy jenom procházíme, Miroslav Ondříček a Miloslav Šmídmajer, 2011)

Renesanční humorista Lasica: Chtěl jsem se stát Satinským

foto: Marek Malůšek

Lasica a Satinský, neodmyslitelná dvojice. „Mnohé něco napadne, ale málokdo to dokáže zveřejnit. My se nebáli a v tom bylo naše vítězství,” vysvětloval úspěch dua Milan Lasica. Během své návštěvy na letošní Filmovce se stihl o své vzpomínky podělit hned na několika setkáních.

Lasica je jednoznačně renesančním tvůrcem: narodil se jako humorista, vystudoval dramaturgii, stal se hercem, spisovatelem, režisérem, moderátorem, zpěvákem, ředitelem divadla i milovníkem absurda. I proto je nutné rozdělit jeho povídání do dvou kapitol.

Kapitola 1: divadlo

Když bylo Lasicovi 13 let, začal pravidelně chodit do divadla. Hrály se budovatelské hry, všechny inscenace ale i tak viděl několikrát. Nešlo mu o to, co se hraje, ale když se otevřela opona, ucítil zvláštní vůni: vůni líčidel, která ho očarovala. „Šel jsem ale studovat dramaturgii. I když na to nevypadám, jsem stydlivý a netroufal jsem si jít na zkoušky na herectví,” vysvětloval na své Lekci filmu.

Už tehdy se potkal s Júliem Satinským, připravovali spolu představení Dvanáct měsíčků. Lasica byl duben a Julius červen, už tehdy k sobě měli blízko. O pár let později už hráli pro ostatní improvizovaná představení, což považoval Lasica za velmi náročné.

„Nejsem sólista, potřebuju mít partnera. Potřebuju, aby hodně hovořil, já potom řeknu jednu větu, která vytvoří pointu,” vysvětloval. „Být mistr pointy je dar, ale někdy jsem sám překvapený, jak mi to jde,” pokračoval skromně. „Satinský hodně povídal, na jevišti i v soukromí. Když nastala chvilka ticha, cítil se provinile. Potřeboval být středobodem, ale mě to vyhovovalo,” dodal. Lasica prá totíž nedokáže bavit obecnost dlouho sám. Právě rozdílnost jejich povah byla jedním z důvodů, proč byl pár tak úspěšný. Dramaturg LFŠ Jaroslav Sedláček je ostatně označil za melancholického intelektuálního skeptika a živelného plebejce.

„Ve dvojicích je často hloupý versus moudrý, ale my jsme byli hloupí oba dva. V tom byl ten trik, že se ukázalo, že ten moudřejší je možná ještě hloupější než ten hloupý. Z publika jsme dostávali impulsy, a když se nám povedl vtip, pokusili jsme se ho zapamatovat, a pak zopakovat. Neměl jsem velký talent, propracovával jsem se k tomu roky. Můj hlavní cíl byl ale stát se Satinským na jevišti

a vést dialog,” dodává.

Lasica se vrátil i ke svým hlavním inspiračním zdrojům. „Když v 60. letech přišla do módy vlna absurdního divadla, ovlivnilo nás to dost,” popisoval. Při psaní autorských textů a scének prý získávali inspiraci hlavně během improvizací procházek, kterými se sami bavili.

Spolupráci po 40 letech ukončila až smrt Satinského. „Oslavili jsme 40. výročí naší spolupráce, pak odešel. Část mě v tu chvíli zemřela,” popisuje. Nového parťáka už si nenašel a trvalo mu 7 let, než se odvážil cokoli bez něj napsat. „Možná to byl ostych, ale spíš jen lenivost. Jsem rád, že jsem ale nakonec něco napsal, byla to i vzpomínka na něho,” dodal.

Lasica na Filmovce zmínil také své současné projekty. V divadelní hře Klíště hraje spolu s Bolkem Polívkou „vypelichaného kohouta”, navíc mluví česky. „Používám češtinu Andreje Babiše,” řekl k tomu s kamennou tváří.

Kapitola 2: film

Do Prahy se na filmovou školu nepřihlásil, zvítězil ostych. „Do jisté míry se dívám, že jsem tu dnes mezi vámi jako významný filmový herec,” vysvětlil. Přiznal se navíc, že filmování vlastně nemá rád.

„V divadle mám kontakt s obecností, to při filmu nejde.” A servítky si nebral ani v případě slovenské kinematografie. Slováci podle něj neumí natočit komedii, mnohem zajímavější je proto dokument. „Myslím si, že úžasná slovenská komedie, vznikne tak za 200 let “ řekl.

Neubráníl se ani porovnání filmu s divadlem. „Jako divák mám radši filmy, ale jako herec mám divadlo. Herec málokdy ví, o co jde, když se točí na přeskáčku. To tuší jenom režisér a někdy ani ten ne,” vysvětlil. Na natáčení se tak s kamarádem Satinským prý často ani nepotkali, i když hráli ve stejných filmech.

Potkal se ale s Janou Hlaváčovou a hned v první scéně měli hrát milostnou scénu v posteli. „Řekl jsem jí, aby pozdravovala manžela. Odpověděla mi, abych pozdravoval Magdičku,” popsal Lasica a vůbec poprvé se při své Lekci filmu zasmál. Právě kamenná tvář je totiž něco, co umí víc než dobře. Nemá prý prostě rád humor velkolepých grimas, naopak preferuje, když gagy vznikají v promluvách, které doprovází nezměněnou tvář.

„Nepřemýšlím nad tím, jaké to je být komikem, jestli je to více nebo méně vznešené,” doplnil. Milan Lasica prostě zní jako osoba, která má svůj život úplně srovnaný. Všechno, co potřebuje, už ví a ví to se stoickým klidem a kamennou tváří.

Československá legenda se zmrzlinou

Ještě předtím, než se diváci mohli pobavit nad patáliemi referenta Bohouše v komedii *Vážení přátelé, ano* (1989), obdržel Milan Lasica Výroční cenu AČFK. Z rukou ředitelky festivalu Radany Korené a Stanislava Blahy, starosty Uherského Hradiště, pod jehož patronací byla cena udělena, převzal dojatý Lasica zmrzlinu. Tu dostal „za noblesu, s níž překonává všechny umělecké i životní překážky, za naději, která sálá ze všech melancholických skeptiků, jimiž na filmovém plátně proslul, a za humor, kterého není nikdy dost“. Poté, co si Lasica užil potlesk vestoje, skromně vtípkoval: „Jsem rád, že jsem se dožil věku, ve kterém dostávám vyznamenání. Ve světě filmu jsem nikdy neznamenal nic výjimečného, ale měl jsem ho vždycky rád.“ Na závěr s elegancí sobě vlastní dodal, že snad bude ještě pár let dělat lidem radost. „A pokud ano, rád si přijdu pro další ocenění,“ dodal. (*mojm*)

Foto: Jakub Hněvkovský

Četka poprvé na Filmovce

Pokud během Filmovky netrávíte čas pouze v parku a mezi kiny, nemohli jste při cestě do centra města přehlédnout venkovní výstavu fotografií Okamžiky sametové revoluce, kterou připravila tisková agentura ČTK. Dnes v 18:00 proběhne na Palackého náměstí vernisáž, na kterou přijdou kromě autorů výstavy i někteří účastníci listopadových událostí v Uherském Hradišti. „Četka“ je letos poprvé mezi hlavními mediálními partnery LFŠ. Kromě výstavy připravila také novinářský workshop, zajistila videostreamy z tiskovek a zapojila se do debaty o stavu českých médií. Účastníci workshopu se od pondělí pod vedením šéfredaktorky zpravodajství ČTK Radky Markové a šéfredaktora Fotobanky ČTK Petra Milcha podílejí na tvorbě stránky, kterou právě čtete. „Jsem moc ráda, že jsme s Petrem a dalšími kolegy mohli Četku na Filmovku přivést a představit, jak funguje a pracuje, a podílet se na programu. Pro mě je to radost dvojnásobná, protože jsem v polovině devadesátek v mém rodném Hradišti ve štábu Filmovky jako studentka pomáhala,“ řekla Marková. (*ČTK/rdm*)

Vysílání na punkt

Pouhou hodinu před vysíláním přivezli studenti FAMU do studia tehdy ještě státem kontrolované Československé televize kazetu se záznamem prvního necenzurovaného publicistického magazínu. Psal se listopad 1989. „To aby nebyl čas nic vystříhnout a nějak s tím manipulovat,“ vzpomínal v úterý na LFŠ dnešní manažer vývoje ČT Radomír Šofr, který ve Studentském vysílání '89 působil jako dramaturg. Zbylou hodinu potřebovali pracovníci Československé televize na technickou kontrolu. Studenti jim celou dobu stáli za zády. Kamery a další vybavení měli ze školy. FAMU byla po masakru studentů na Národní třídě jednou z prvních vysokých škol, které

vstoupily do okupační stávky. „Prvních čtrnáct dnů po 17. listopadu jsme všichni spali ve škole,“ vzpomínal Šafr. „Dnes bychom tomu řekli vysílání na punkt,“ dodal. Zařazení magazínu do vysílání televize se neobešlo bez hádek, ale studenti si ho nakonec prosadili. A pořad to byl vcelku kontroverzní – v jedné z reportáží například studenti natočili prostory nemocnice pro členy Ústředního výboru KSČ, které byly lépe vybavené než nemocnice pro běžné lidi. Studentské vysílání ukončilo svou činnost v březnu 1990. (*ČTK/kej*)

Na koho žárlil Godard

O tom, že francouzská nová vlna není jen o mužích, včera odpoledne přednášel Michel Marie, emeritní profesor pařížské Sorbonny. Diváci se od něj dozvěděli mnohdy i lehce pikantní podrobnosti o spolupráci a soužití slavných dvojic režisérů a hereček, jako například Stéphane Audranová a Claude Chabrol či Anna Karinová a Jean-Luc Godard. Ti byli partnery i v reálném životě. „Godard na svoji manželku Annu příšerně žárlil. Nechtěl, aby hrála u jiných režisérů. Rozčílilo ho, když vzala roli Šeherezády Pierra Gaspard-Huita,“ prozradil s úsměvem Marie. A který film z francouzské nové vlny by si podle něj diváci rozhodně neměli nechat ujít? „*Hirošima, má láska* (1959). Ale doporučuji se na něj podívat znovu s časovým odstupem. Poprvé jsem Hirošimu viděl, když mi bylo 16 a moc jsem jí nerozuměl.“ Film *Hirošima, má láska* se bude promítat ve čtvrtek ve 21:30 ve Sportovní hale, takže se můžete přijít přesvědčit. (*ČTK/epe*)

foto: ČTK/Tereza Preisová

Twin Peaks ve Zlíně

Emoce hýbou videoportály, ať už jde o Netflix, Amazon Prime, Disney+ či anglický Britbox. Shodli se na tom Jakub Korda, Jana Jedličková a Klára Feikusová z Katedry divadelních a filmových studií Univerzity Palackého v Olomouci, kteří v úterý na besedě What's The Buzz představili nejúspěšnější projekty za poslední rok. Z anglicky mluvených seriálů to byly například *Perníkový táta* (2008), *Černobyl* (2019), *Yellowstone* (2018), *Gentleman Jack* (2019) či reality show *The Masked Singer* (2019). „Země se zachvěla, když se Netflix rozhodl stáhnout ze svého programu seriál *Přátelé* (1994),“ prohlásil Korda. Zmínil tak trend mizení nebo „přetahování“ seriálů. To se stalo třeba kultovnímu opusu *Simpsonovi* (1989). Ti se totiž díky tomu, že studio 21th Century Fox koupil kolos Disney, stanou vlajkovou lodí kanálu Disney+. Právě fanouškovské nepokoje byly dalším zásadním tématem diskuze. Hosté nemohli nezmínit seriál *Hra o trůny* (2011), jehož tvůrcům diváci vyčetli podivné a uspěchané ukončení osmé série a začali hromadně podepisovat petici žádající její přetočení. Besedující se zmínili také o českých pořadech a vyzdvihli seriál *Rédl* (2018), který se odehrává začátkem 90. let minulého století. Ve Zlíně se navíc začal natáčet seriál *Ptáci na kolejkách*, jehož tvůrci neskrývají inspiraci v *Městečku Twin Peaks* (1990). „Na to bych jim i přidal peníze“, doplnil Korda. (*ČTK/epe*)

Glosy

Vodník

→ Klub kultury 1, 10:00

Současné české seriály nejsou mojí oblíbenou kategorií, oceňuji spíš kuchařské pořady. Překvapily mě ale minisérie jako *Pustina* (2016) nebo *Rédl* (2018), který přináší mimo jiné fascinující hereckou polohu Ondřeje Sokola. Nečekala jsem proto, že se brzy objeví něco tak formálně poutavého, jako je právě seriálové podobenství Viktora Tauše. To v nedořešeném případu vraždy odkazuje na Erbenovu literární klasiku. Výjimečná kamera využívá podobně (ale přece jinak) jako *Brabcův Vodník* v *Kytici* (2000) trikoloru jako symbol pro nevinnost, vodníka a krev a do silných hereckých poloh staví Václava Neužila i Zuzanu Stivínovou. Poslední díl se dějově zvrhne ve vysvětlovací konverzačku, zajímavou snad jen novou postavou pana Kolářka. Na seriálu se podílel oblíbený český střihač, mezi filmaři familiárně zvaný Lojzík Fišárek. Zdravím!

Tento film doporučuje
Alice Krajčirová

Onirica - Psi pole

→ Slovácké divadlo, 11:00

Když je realita nesnesitelná nebo ztratila všechny své barvy, jsou sny útěchou i bezpečným místem, kde se můžeme cítit dobře. To je základní motiv vizuálně krásného filmu Lecha Majewského *Onirica - Psi pole* (2014). Hlavní hrdina v něm utíká před svými traumaty (tragickou autonehodou, v níž zahynula jeho partnerka a nejlepší přítel) právě do svých pestrých snů, které jsou plné symbolů a originálních podobenství. Mnohovrstevnatým filmem nás provází Dante a jeho Božská komedie, kterou titulní postava poslouchá jako audioknihu. Podněty k přemýšlení navíc dodají citace různých filozofů. Pokud máte možnost vidět *Oniricu* na velkém filmovkovém plátně, neváhejte. Jsou to hody (nejen) pro oči.

Tento film doporučuje
Adéla Zicháčková

Hoří, má panenko

→ Kino Hvězda, 11:00

Miloš Forman se tomu celý život bránil, jenže stejně mu to nebylo nic platné. Těžko totiž věřit jeho tvrzení, že filmem *Hoří, má panenko* (1967) nechtěl ukázat prstem na poměry v prohnilé, rádobý socialistické společnosti. Svěho času se film nelíbil téměř nikomu - hasiči se cítili uraženi, kritici byli znechuceni mizantropním vyzněním a producent Carlo Ponti si rval vlasy při vidině komerčního neúspěchu. Postupem času však byla drsná společenská satira vzata na milost a oprávněně doceněna. Na jednom z nejlepších československých filmů všech dob si vychutnáte nejen zlidovělé hlášky (které v kontextu dokážou pořádně zamrazit), ale i nápaditou kameru Miroslava Ondříčka, jež se stává skoro další částí kolektivního antihrdiny. V tomhle se prostě pozná každý z nás, ačkoli to není vždy příjemné prožít...

Tento film doporučuje
Mojmír Sedláček

Only You

→ Kino Hvězda, 17:00

Pokud vám *Only You* (2018) padlo do oka kvůli stejnému názvu, jako má hit od Elvise Presleyho, musím vás zklamat. Britský film režisérky Harry Wootliffové sdílí s králem rock 'n' rollu pouze onen název. Neklesejte však na mysl. Jste-li totiž fanouškem romance, určitě vás film chytí za srdce. Rodačka z anglického Leedsu debutuje příběhem skotského páru, který si vysnil společného potomka. Z říše snů je však vytrhne zdrcující zjištění, že ho spolu počít nemohou. Skvělé herecké výkony Joshe O'Connora a Laiy Costové jsou doprovázené jemným hudebním doprovodem a celkovým pocitem něžnosti, který v divákovi *Only You* zanechá. O'Connor na sebe výrazně upozornil hlavní rolí ve snímku *Na konci světa* (2017), který předloni zvítězil v diváckém výběru sekce LFŠ uvádí. V té nyní soutěží právě i *Only You*.

Tento film doporučuje
Tomáš Kábele (ČTK)

Mě soukromé Idaho

→ Slovácké divadlo, 20:30

Dávno před instagramovou érou, v níž se stal Keanu Reeves živoucím dobráckým memem a slušnou chvíli předtím, než z něj byl Neo v *Matrixu* (1999), byl gay prostitutem. Bulvár stranou, své mladé jemné tělo prodával jen v *Mém soukromém Idahu* (1991) režiséra Guse Van Santa. Ano, TOHO Guse Van Santa. Než totiž začal točit *Dobrého Willa Huntinga* (1997) a stal se režisérem pokukujícím po mainstreamovém statusu, točil queer filmy. A kdoví, možná právě díky Idahu k mainstreamu přičuchnul. Milostná gay road movie, subverzivní čtení buddy filmů i variace na Shakespeara, drogy, prašné cesty a narkolepsie, kterou trpí Keanův lover boy Mike (poslední role Rivera Phoenixe, než se příznačně ufoval k smrti). A to vyznání lásky!

Tento film doporučuje
Tereza Krobová

Prázdniny v Římě

→ Klub kultury 1, 21:00

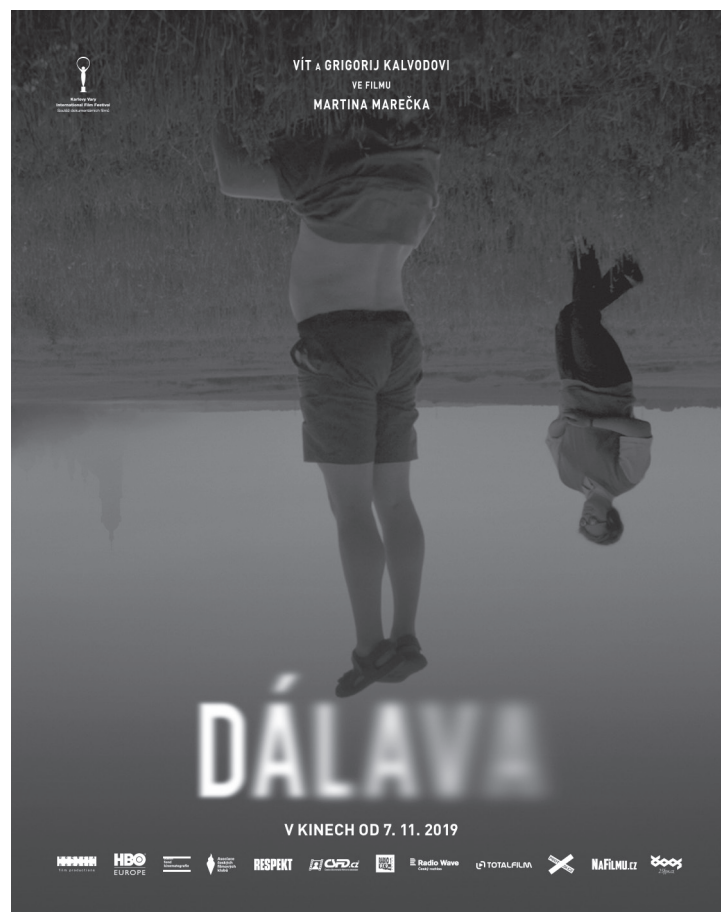

Kdybych nebyl předem vybaven žádnými informacemi a bylo mi několika větami řečeno, o čem jsou *Prázdniny v Římě* (1953), nejsem si jistý, zda bych je chtěl vidět. Možná by mě přesvědčila jména představitelů hlavních rolí Gregoryho Pecka a Audrey Hepburnové a režiséra Williama Wylera, stejně bych ale nejspíš neměl ani zdaleka představu o tom, co mě čeká. Citlivá, inteligentně napsaná romance s jemným humorem a nezapomenutelným závěrem, který zážitek z filmu povznáší do nečekaných výšin svou upřímností a přirozeností. Tu ostatně filmu dodávají i autentické římské lokace, ve kterých byl navzdory dosavadní praxi nasnímán.

Tento film doporučuje
Jan Bergl

Moc by se vám tu líbilo!

	čas time	místo place	název title	sekc section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	8:30	Kino Hvězda	Kibera: Příběh slumu	C	host: Petr Racek	83	Česká republika	2018	✓		143
•	8:30	Slovácké divadlo	U konce s dechem	Hi	Michel Marie	90	Francie	1960	✓		104
•	9:00	Reduta 1	Nikdo nic neví	C	Aleš Říman	70	Československo	1947			138
•	9:30	Sportovní hala	Lištičky	Hi	Iva Hejličková	116	USA	1941	✓		101
•	10:00	Klub kultury 1	Vodník	C	host: Alena Doláková, Michal Sýkora	205	Česká republika	2019		15+	144
•	10:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
	10:00	Dětský/herní stan	Jóga pro děti	DP		60					200
•	10:00	Reduta 2: VR	Brave New VR Worlds: Interaktivní VR	S		540			✓		130
•	11:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
•	11:00	Slovácké divadlo	Onirica - psi pole	Ho	host: Lech Majewski	98	Polsko	2014	✓		156
•	11:00	Kino Hvězda	Hoří, má panenko	C	Aleš Říman	72	Československo, Itálie	1967	✓		139
•	11:30	Reduta 1	Martin Snopek: krátké filmy	Ho	host: Martin Snopek	39	Slovensko				159
•	11:30	Kino Mír	RSVP	S		23	Kanada	1992	✓		119
•	11:30	Kino Mír	Pátrání po Langstonovi	S	Jan Jílek	45	Velká Británie	1989	✓	15+	119
•	12:00	Sportovní hala	Harpastum	Ho	host: Alexej German ml.	116	Rusko	2005		18+	152
•	12:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	13:00	Respekt stan	Reflexe: Film! (ČRo Vltava)	PR	host: Šárka Gmíterková, Pavel Sladký	90					192
•	13:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
	14:00	Dětský/herní stan	Divadlo Koráb Brno: Princezna na hrášku	DP		90					200
•	14:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
•	14:30	Kino Mír	Továrník Dodsworth	Hi	Michael Málek	101	USA	1936	✓		100
•	14:30	Slovácké divadlo	Sedmý kontinent	S	Alfred Jakesch	111	Rakousko	1989	✓	18+	117
•	14:30	Kino Hvězda	Berlín: Symfonie velkoměsta (hudba: Bennewitzovo kvarteto)	Hi	David Čeněk, Viktor Palák	62	Německo	1927	✓		110
•	15:00	Klub kultury 1	Ostrým nožem	C	host: Teodor Kuhn, Pavla Janoušková Kubečková, Jakub Viktorin	89	Slovensko, Česká republika	2019		15+	142
	15:00	Klub kultury 2	Giallo all'italiana čili spaghetti thriller	OP	host: Aleš Říman	90		2019			181
	15:00	Respekt stan	Filmové miniatury	PR	host: Jan Gogola ml.	90					193
•	15:00	Reduta 1	Povolání: kameraman	C	host: Miloslav Šmídmajer	49	Česká republika	1996			137
•	15:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	15:30	Dětský/herní stan	Malování na obličej	DP		120					200
•	15:30	Sportovní hala	Loverboy	Ho	Jan Jílek	99	Rumunsko, Švédsko, Srbsko	2011		15+	158
•	17:00	Slovácké divadlo	Na rozcestí	S	Kamila Dolotina	103	Bulharsko, Německo, Makedonie	2017	✓		123
•	17:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem	S		40			✓		130
	17:00	Respekt stan	Kdo jsou Češi?	OP	host: Vojtěch Bažant, Petr Janeček, Martin Šorm	90		2019			181
•	17:00	Kino Hvězda	Only You	A	Jan Jílek, Silvie Suchnová	119	Velká Británie	2018	✓		163
•	17:00	Kino Mír	Studentské filmy: blok D	C	Jan Jendřejek	73	Česká republika, Slovensko		✓		147
•	17:30	Dětský/herní stan	Večerníčky pro pěkný večer: To nejlepší	DP		60					200
•	17:30	Klub kultury 2	These Three!	OP	host: Iva Hejličková	90		2019			181
	17:30	Divadelní/literární stan	Časopis Host uvádí - Jan Němec: Možnosti milostného románu	DP		90					207
•	17:30	Klub kultury 1	Staříci	C	host: Martin Dušek, Ondřej Provažník, Jiří Konečný	85	Česká republika, Slovensko	2019	✓		144
•	17:30	Reduta 1	Modrooký Ježíšek	Hi		47	Francie	1966			107
•	17:30	Reduta 1	A satan byl pánem plesu	Hi	David Čeněk	80	Francie	1962		15+	107
•	18:00	Sportovní hala	Závrať	S	Eva Chlumská	94	USA	1991	✓	15+	120
	18:00	Palackého náměstí	Okamžiky sametové revoluce	DP	host: Jiří Majstr, Jaroslav Richter, Radka Matesová	30					210
•	18:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	19:00	Respekt stan	Tady Havel, slyšíte mě?	OP	host: Petr Jančárek	90					181
	19:15	Divadelní/literární	Jan Svěrák: Tajemství filmové řeči	DP		90					208
	20:00	Dětský/herní stan	Chytrý kvíz	DP		180					205
•	20:30	Slovácké divadlo	Mé soukromé Idaho	S	Eva Chlumská	104	USA	1991	✓	15+	119
•	20:30	Kino Hvězda	Papírový voják	Ho	host: Alexej German ml.	118	Rusko, Nizozemsko	2008	✓	15+	152
•	21:00	Klub kultury 1	Prázdniny v Římě	Hi	Iva Hejličková	118	USA	1953	✓		101
•	21:00	Reduta 1	Čest a sláva	Ho	Aleš Říman	86	Československo	1968			150
•	21:00	Slovácká buda	Cimbálová muzika Oskoruša	DP		90					214
•	21:30	Skate park u Sportovní haly	King Skate	C	host: Šimon Šafránek, skejtová delegace	83	Česká republika	2018			144
•	21:30	Respekt stan	Planet Dark: Zvířátka 2	PR		90					190
•	21:30	Sportovní hala	Alice T.	S	Ondřej Pavlík	105	Rumunsko, Francie, Švédsko	2018	✓		128
	22:00	Klub Mír	WWW	DP		90					206
•	22:00	innogy letní kino	Manželské etudy: Nová generace	L		91	Česká republika	2019	✓		174
•	22:00	Divadelní/literární stan	LFŠ invites ÉTER	DP		300					
	23:23	Klub Mír	DJ Marie Pravda (Praha)	DP		240					213
•	23:30	Reduta 1	Čas probuzení	C	Jan Jendřejek	121	USA	1990	✓		137
•	23:30	Kino Hvězda	Vlkodlak	S	Petr Vlček	88	Nizozemsko, Polsko, Německo	2018	✓	18+	129
•	23:30	Slovácké divadlo	Přepřecování	Hi		24	Francie	1958			107
•	23:30	Slovácké divadlo	Laskominy	Hi	David Čeněk	83	Francie	1960		15+	107
•	23:59	Sportovní hala	Temnota	S	Aleš Říman	102	Itálie	1982	✓	15+	133

A
AČFK uvádíC
Česko/
SlovenskoDP
Doprovodný
programHi
HistorieHo
HostéL
Letní kinoOP
Odborný
programPR
Program
RespektuS
Současnost

 Veškerý
program včetně
odborného je
veden v českém
jazyce,
případně
tlumočen,
projekce
doprovází
české titulky.